

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologico-Critica De Annis Ahasiae Jvdaeorum Regis, Ad concilianda Loca Scripturae 2. Reg. VIII. 26. & 2. Chron. XXII.2.

**Schröder, Johann Joachim
Böhme, Johann Christian**

Marbvirgi Cattorum, 1715

§. VIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130541)

que comme Capelle s' est entierement appliqué à rapporter les différentes leçons de la Bible, il les a quelques fois trop multipliées, -- & tout ce qu' il a voulu faire passer pour de véritables diversitez, ne l' est pas toujours. An enim conciliari possint, haec, quae nunc meditamur, loca, ex dicendis inferius iudicium penes candidum lectorem esto. Sed ex turbidis versionum rivulis limpidissimum velle fontem iudicare, non nisi hominis cum ratione insanientis est. Quod vero Richardi istius Simonii Historiam Criticam spectat, nulli dubitamus, de ea nostrum facere verissimum h.l. quorund. (uti habet inscriptio) Theologorum in Batavis iudicium: *On y remarqueroit une extreme confusion dans les matières, & dans les pensées. On y trouveroit mille conjectures peu vraisemblables, mille faux raisonnemens, mille chimeres, & enfin tout ce qu' une fausse erudition a accoutumé de produire. Iste si Pauli Apostoli, vel saltem supra laudati Gregorii M. Papæ, erga sacras literas pietatem sibi ob oculos posuisset, πᾶσαι γραφῆν θεόπνευσον & ἀυτόπιστον dixisset, nec toties Capellum, a se nunquam satis examinatum, commendasset. Non majoris fidei est hominis nihil pensi habentis, εἰς ἀδόκιμον νῆν dati, Clerici commentum, quod nemini nisi sui similibus persuadebit, scilicet pro כ"כ scriptum fuisse כ"מ, donec unum codicem antiquum in quo numeri literis signati extent, vel testem omni exceptione majorem, producat, qui talem se vidisse asserat: Id quod cum Hugone Grotio ad Marc. 15. ipse Simonius, caeteroquin audacissimus, unquam factum esse negat, H. C. V. T. lib. 2. c. 4.*

§. VIII. Quapropter, saniori sane instituto, eò potius, ut accurentes in sacris literis ἐναντιοφανείας rationibus, quibus potuerunt, καὶ ἀναλογίαν textus & fidei, validissimis conciliarent, eruditionis ac pietatis laude conspicui Interpretes & Critici, Judaei non minus atque Christiani

stiani, omnem suae mentis aciem intenderunt; eaque modestia, ut suas in rebus difficillimis opiniones nemini obrudentes, liberrimum aequo lectori de iis iudicium reliquerint. Qua de causa & nos, varios aliorum ad haec loca concilianda modos ante producemus, quam nostram de iis mentem in medium proferamus. Prima itaque, eaque antiquior, sententia est prolata a R. Jose in libro Seder Olam Rabba, Cap. XVII. אמר ר' יוסי וכי אפשר לבן שיהיה גדול מאביו כשתי שנים אלא כיון שהשיא אסא את בנו לבתו של עמרי נגורח נזורה על מלכות בית דוד שחלה עם בית אחאב וכן הוא אומר ומאלהים היתה תכוסת אחיזהו וגו' ונפלו שניהם בו ביום זה עם זו:

An ergo inquit R. Jose filius potest esse senior Patre duobus annis? Ast respondendum, ex quo Asa filio suo (Jehosaphat) in matrimonium dedit filiam Omri, divinitus decretum est super regnum domus Davidicae, ut periret cum domo Achabi regis Israel, (nempe 42. annis ante hanc historiam.) Sic etiam Scriptura testatur (ibidem 2. Par. 22: 7) A Deo fuit conculcatio Achasiae &c. Sicque ambo (reges) simul eodem die sunt extincti. Eundem solvendi nodi modum adhibuit & Ralbag, s. R. Levi ben Gerson, in Comment. ad 2. Reg. 8: 26. istos 42. annos ita computans: וזה שאחר שלשים ואחרת שנה לאסא מלך עמרי על כל ישראל ואחר זה מלך שש שנים ואחאב בנו עורים ושתיים ואחזיה שנתים ויורם היה בשנת שתי עשרה הרי ארבעים i. e. Decretum istud factum est post tricesimum primum annum Asae, ex quo Omri super omnem Israelcem regnavit adhuc 6. annos, Achab filius ejus annos 22. Achasia 2. & in anno Joram 12. absoluti sunt isti 42. anni, quibus steterat regnum Omri, cum & Joram & Achasia simul a Rege Jehu interficerentur.

terficerentur. conf. 1. Reg. 16: 23, 29. 22: 52. & 2. Reg. 8: 25.
 2: 94, 26. Per Reges Judaeorum eund. annorum nume-
 rum 42. colligit (quamvis ut audiemus aliam solutio-
 nem substituat) Radak in Com. ad רבני הימים ב, ap-
 probata tamen haec expositio est a non paucis ut a R.
 Schelomo Jizchak, a Genebrardo, Serario, Ligtfooto, &
 τῶ ἐν ταῖς γραφαῖς δυνατῶ Celeberrimo Coccejo nostro,
 neque displicuit Cl. Mejero, qui eam ab exceptionibus
 Glassii & Saliani vindicavit in Annot. ad Seder Olam c.
 XVII. p. 921.

§. IX. Nihilo tamen minus, ut Kimchio recte videtur,
 הפשט זה המדרש הוא רחוק מדרך הפשט
hic subtilis interpretan-
di modus nimis longe recedit a sensu literali, hinc aliam
 conciliationis viam ingreditur, dicens, כי יהורם ויהר
 יותר מ'מ שנה ולא מנה מימי מלכותו אלא ח'שנים שמלך
 בחזקתו אבל מעת שנפל ביד הערבים ונפל ג'כ
 בחליו לא מנו לו ימי מלכותו והמליכו אחיהו בנו בחיז מעת
 שנפל אביו והלך בלא חמרה והיו כי שנה וכשהמליכותו
 בחיז אביו היה כן עזרים ושתים וזה שאמר במלכים
 בן כ'ב שנה אחיהו כמלכו וכשמר היה בן מיב שנה ולא מלך
 אחר שמת אביו אלא שנה אהר. i. e. Joramum fuisse
 quidem quadragenario majorem, sed non nisi octo vi-
 gentis regni annos in sacris literis memorari, ex quo tem-
 pore vero in manus Arabum & in morbum inciderit an-
 nos regni ejus non recenseri, evehctum autem fuisse ad
 regiam dignitatem filium ejus Achasiam vivo adhuc, sed
 infeliciter rem gerente, Patre viginti annis, ad mortumque
 eum fuisse ad commune cum Patre regimen anno aetatis
 suae vicesimo secundo juxta 2. Reg. 8: 26. mortuum de-
 nique annos 42. natum postquam anno uno patri super-
 stes fuisset. Verum quia haec sententia 20. annos, praec-
 ter, imo contra S. Scripturam, & rationes Chronologicas,
 B 2 inter.